

תנין ר"ל **הוקן** (תפסן)
דמגדנה ליה מריה דהיה
שפתה, אלא כ"ז ארן
מנורו קאמר שטראקן שטשה
הוה, היינו דקאמר שטשה
שטשה ליה, ויהי רובל
והכחא דקנתי איה (בדורו)
שינוי בני שנינו היה
שורוקן שורוקן ששה כ' ויד
יה. ראה בניו. כ"ז היו
מיוון ארסן כדפרישתי. ויד
אשראין אין כ"ז נוקקן לו ארס
מחרת לו לצמו ארס לישול
ממנו. ומסתבר
דטבעה דהא מילתה ווא
שקראו לו כעב שאינו אסור
שקראו עולם כמי שראל,
שאסם שחרורו בר חמת
לוא בקהל, אהו בניו ויד
סופת דהא ארבעס. וקורא לו
רשע שאינו אסור כלל בבת
שראל אין כ"ז נוקקן לו
אהו אהול מוציא עליו שם
רשע וגורס לו (שהוא
שיגרלן) ממנו לוי
ורשעו שם שרד להוריה
ויציעורו בכל יוכלתם, שיש
לכניו ארס השניסן חקלן
הרשעים שום שום, לצערי
אותם כפי היכולת, משום הכי
רשע עמו דר לחיור.
ואדמירן (צ"ב, א"ז) את
אסמרת בישו בדברים פטור,
המקום הזה שום כמשנה.
ד"ר ש"י ארן בניו, כי
מיוון אותו שמולול
בישראל כל כן ארס
וילולו ב. סופת דהא ארבעס,
קאסא כמז מדרות וניחא
אין. מיתרי. שום ויד עמו
דר לחי, כלומר זה ארס
כ"ז נוקקן ב"ז ארס מותר
לשנאוה, ואף למעט פרנסתו
ליורד לאומנתו. והניקח מה
שמיט. ממנא את ליה
בגדיה. ורשעו ארס
שום קני לו. וקניו תובעני ארס
מקום. ויד קרע. ופשיט
דמגלגל דבדב ארס דומיא
ל' תעשה מיתרי. וקני
ועמד הולפיס בחרו. וקני
האחר קל השור ועמד השור
וירכין לעשות שומת דמים